

HET LAATSTE NIEUWS OVER DE THRILLERS VAN LUITINGH, SIJTHOFF EN POEMA POCKET

PAGE TURNER

zomer 2008

gratis

INTERVIEW MET JACK REACHER

de held van bestseller-
auteur Lee Child

VAL MCDERMID

gelauwerde lady in crime

CHELSEA CAIN
OVER DE CREATIE VAN
EEN VROUWELIJKE
SERIEMOORDENAAR

- Prijsvraag: win een boekenpakket
- Spannend kort verhaal
- Kortingsbonnen voor topthrillers

EEN VROUWELIJKE SERIE- MOORDENAAR

Hartzeer speelt zich af in Portland, Oregon, waar macabere vondsten worden gedaan: de verminkte lijken van jonge meisjes. Archie Sheridan, een aan pijnstillers verslaafde detective, richt zich ten einde raad tot Gretchen Lowell, een seriemoordenaar die nu opgesloten zit en hem twee jaar eerder ontvoerd en gemarteld heeft (het grote litteken op zijn borst heeft de vorm van een hart). De zaak wordt op de voet gevolgd door Susan Ward, een pittige journaliste met roze haar en een autoriteitsprobleem, die er verslag van doet. De spanning groeit als de huidige zaak en Archie's verleden met Gretchen steeds meer verweven raken.

Page Turner (PT): Je hebt *Hartzeer* geschreven terwijl je zwanger was. Heeft het invloed gehad op je dochter?

Chelsea Cain (CC): Je bedoelt dat ze een soort Wednesday Adams zou zijn? Dat zou grappig zijn, maar nee, Eliza is een lief en zonnig kind. Ik heb tot nu toe niets ontdekt dat wijst op enige afwijking... maar ze is pas drie, dus dat kan nog komen.

PT: Ze weet wel wat voor werk je doet?

CC: Ze denkt dat ik geld verdient met het signeren van boeken. Ze gaat wel eens mee als ik lezingen geef, maar omdat ik haar voor de inhoud nog te jong vind, mag ze pas bij me als ik signeer. Dat is dan alles wat ze te zien krijgt. Verder krijg ik regelmatig dozen boeken thuis gestuurd van de uitgeverij om te signeren en dan mag ze helpen met boeken stapelen en zo. Ik heb haar wel eens betrappt op het "signeren" van boeken uit onze kast. Toen heb ik haar proberen uit te leggen dat je alleen boeken mag signeren die je zelf geschreven hebt, maar daar wilde ze nog niet zo aan.

Haar vader recenseert films en moet daarom veel dvd's bekijken. Eliza denkt dus dat haar moeder voor haar werk boeken signeert en haar vader tv-kijkt. Wat een heerlijke manier om op te groeien!

Chelsea Cain, 36, uit Portland, Oregon, is de schrijfster van *Hartzeer*. Page Turner sprak haar tijdens haar promotietour door Europa, waar ze in 15 dagen 5 landen en 6 steden bezocht. Ze is een indrukwekkende verschijning met een open gezicht en heeft heldere ogen en lang rossig haar. Ze komt vriendelijk, zachtmoedig en vooral goedlachs over.

PT: Is je voorliefde voor het gruwelijke en macabere veranderd nu je een kind hebt?

CC: Ik ben gevoeliger geworden voor gevaar en voor kinderen in gevaar en ik heb nu meer moeite met het beschrijven van jonge kinderen in enge situaties. Met tieners heb ik geen moeite, maar dat kan nog komen als Eliza wat ouder is... of niet.

Mijn theorie is dat vrouwen beter tegen gore en gruwelijke dingen kunnen. We bloeden elke maand en komen vaker in aanraking met lichaamssappen: we ruimen kots op, verschonen luiers, baren kinderen etc. Nu ik bevallen ben, heb ik op een bepaalde manier nog minder moeite met smerigheid. Ik ben nog vertrouwder geraakt met het menselijk lichaam en met pijn. En kan het makkelijker beschrijven.

PT: Hoe komt het dat je mannen zo goed beschrijft? Ik heb het idee dat ik Archie al jaren ken.

CC: Ik ben zelf ook verrast over het feit dat ik hem zo gemakkelijk op papier kreeg. Vooral het beschrijven van de seksuele spanning vanuit een man gaf me veel plezier. Ik ben een beetje verliefd op hem. Hij is de typische *Byronic hero*, de gekwelde held, tragisch romantisch. Hij is de 'McDreamy of Gore' [Dr. Derek Shepherd uit *Grey's Anatomy* - R.L.]

PT: Vrouwelijke seriemoordenaars die op gewelddadige wijze moorden zijn in werkelijkheid erg zeldzaam, en in boeken of films kom je ze ook niet vaak tegen. Waarom heb je toch voor een vrouwelijke seriemoordenaar gekozen?

CC: Ik wist eigenlijk vanaf het begin dat het een vrouw moest zijn. Ik was gefascineerd door de relatie tussen de politieagent en de moordenaar en door van de laatste een vrouw te maken wordt die spanning versterkt.

PT: Je had toch ook een vrouwelijke agent kunnen kiezen en een mannelijke seriemoordenaar?

CC: Daar heb ik geen moment aan gedacht. Vervolgens

kwam ik erachter hoe zeldzaam het verschijnsel vrouwelijke seriemoordenaar is. Ik heb nauwelijks referentiemateriaal kunnen vinden. Ik heb haar zelf moeten verzinnen, moeten opbouwen. Erg interessant. Ik denk dat het werkt omdat ze zo ontzettend manipulatief is. Je weet nooit of ze iets alleen maar doet om iets anders te bereiken.

PT: Je eigen achtergrond heeft het meest gemeen met die van Susan. Identificeer je je ook het meeste met haar?

CC: Ja, ik heb haar geschreven om zelf mee te kunnen doen.

We lijken op elkaar, maar zij is veel extremer: ze is een soort uitvergoting van mij. We worstelen met dezelfde journalistieke problemen, zoals waar houdt journalistiek op en wordt het uitbuiting? Ook dragen we dezelfde kleding en hebben soms dezelfde onzekerheden. Ook ik kan een ruimte binnenlopen en dan denken: O, had ik maar iets anders aangetrokken, dan zou het allemaal veel beter zijn... Maar haar leven is veel ingewikkelder dan dat van mij.

Ik gebruik haar ook om de lezer meteen het verhaal in te trekken. Omdat ze journalist is en niet direct betrokken bij de actie kan ze in een ingewikkelde scène gewoon vragen: 'Hé, wat is er aan de hand?' Daardoor biedt ze mij een handvat om het verhaal te vertellen.

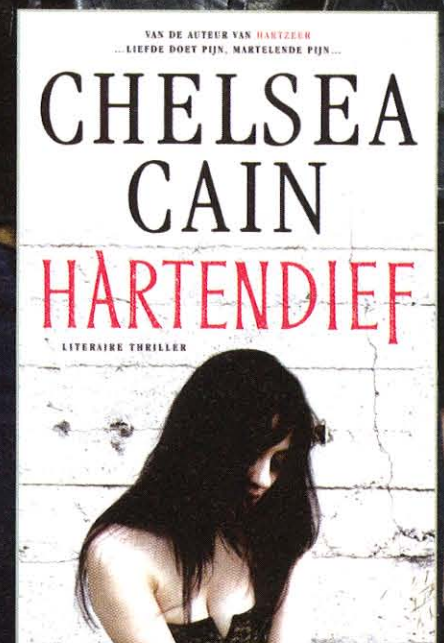
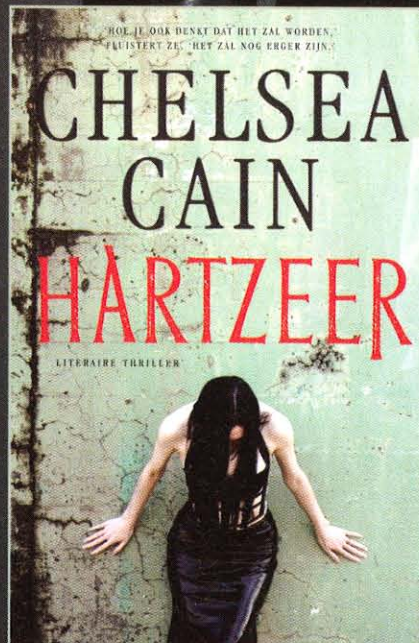
PT: Is er nog iets wat niemand je gevraagd heeft maar wat je wel graag kwijt wil?

CC: Toen ik op school zat, zat er een klas hoger een populair meisje met rossig blond haar dat Mandy heette. Ze kwam uit een nog kleiner stadje in de buurt van ons kleine stadje.

Tijdens een schoolvakantie ging ze een stukje joggen met haar hond. De hond kwam alleen terug. Ze is later verkracht en gewurgd teruggevonden in de buurt van de rivier. Toen na een tijd nog steeds elk spoor van de dader ontbrak, is *Crime Stoppers* [de Amerikaanse versie van *Opsporing verzocht* - R.L.] naar het dorp gekomen om er aandacht aan te besteden.

Omdat ik een beetje op haar leek, vroegen ze mij haar te spelen bij de reconstructie. Ik ben toen in haar huis geweest en heb haar moeder ontmoet. Ik heb met haar hond - die de dader had kunnen aanwijzen ware het geen hond geweest - een stukje gerend voor de camera. Het heeft grote indruk op me gemaakt. De dader is nooit gevonden, en na verloop van tijd raakte het steeds meer op de achtergrond en ging het gewone leven weer verder. Pas nadat ik *Hartzeer* af had, realiseerde ik me dat de ergste misdaad die ik kon verzinnen wel heel sterk leek op de moord op Mandy.

'Wat je ook denkt dat er gaat gebeuren,' fluistert ze, 'het is erger dan dat.'

Hartzeer € 17,95

Haar tweede boek, *Hartendief*, verschijnt in augustus 2008 en wordt wederom vertaald door Mariëtte van Gelder. Chelsea werkt momenteel aan haar derde boek.